

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **M. B.**, zast. opatrovnící L. V., vyšší soudní úředníci Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 1. 2005, č. j. 60 Az 147/2004 – 16,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se domáhal žalobce přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 21. 7. 2004, č. j. OAM-2380/VL-07-19-2004, jímž byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta jeho žádost o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu). Své rozhodnutí odůvodnil žalovaný zjištěním, že v průběhu řízení o udělení azylu neuváděl žalobce žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, takže musela být jeho žádost jako zjevně nedůvodná zamítnuta.

Krajský soud v Ostravě napadeným rozsudkem žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl a rozhodl dále tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Neshledal rozhodnutí žalovaného nezákonným ve smyslu porušení hmotného práva a zdůraznil, že i z procesního hlediska žalovaný respektoval zákonem stanovená procesní ustanovení.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž se dovolával důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) a navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně žádal o vyslovení odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 107 s. ř. s. s poukazem na to, že současný stav řízení mu může přivodit značnou újmu na jeho právech za situace, kdy by byl nucen vycestovat z území České republiky. Žádal též o ustanovení bezplatného právního zástupce a tlumočníka pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě spolu s přípisem ze dne 5. 5. 2005 zaslal stěžovateli tiskopis „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ s tím, aby jej vyplněný a podepsaný uvedenému soudu vrátil ve lhůtě 10-ti dnů od jeho doručení. Obě písemnosti byly zaslány stěžovateli na jím v kasační stížnosti uvedenou adresu, a to v překladu do jazyka ukrajinského. Protože stěžovatel nebyl v den pokusu o doručení na jím udané adrese, tj. P. 9, P. 569, zastížen, učinil Krajský soud v Ostravě dotaz na paní J. P., která provozuje ubytovací služby na adrese P. 9, P. 569, zda se zde stěžovatel zdržuje. Z přípisu ubytovatelky ze dne 27. 5. 2005 bylo zjištěno, že stěžovatel nikdy na uvedené adrese nebydlel, nikdy mu nebylo vystaveno žádné potvrzení ani o případné rezervaci. Ubytovnu nikdy nenavštívil, ani netelefonoval o zajištění případného nástupu. Policie ČR – Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie v Praze 3 v přípisu ze dne 20. 6. 2005 sdělilo krajskému soudu, že poslední adresa pobytu stěžovatele je P. 9, P. 569. Odbor pátrání a kontroly pobytu, oddělení kontroly pobytu v P., K. 12, přípisem ze dne 1. 7. 2005 sdělil krajskému soudu, a takto bylo zjištěno, že stěžovatel na uvedené adrese nebydlí a nikdy nebydlel. Cizinecké policii není známo, kde se na území České republiky zdržuje.

Za této procesní situace Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 8. 2005, č. j. 60 Az 147/2004 – 44, ustanovil žalobci, jakožto osobě neznámého pobytu, podle § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, za použití ustanovení § 64 s. ř. s., opatrovníka, a to vyšší soudní úředníci uvedeného soudu paní L. V. Té posléze doručil písemnosti shora uvedené, tj. především tiskopis „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“ spolu s výzvou k jeho vyplnění a vrácení podepsanému soudu zpět ve lhůtě 10-ti dnů od jeho doručení. Písemnost byla do vlastních rukou opatrovnice doručena dne 12. 8. 2005, jak vyplývá ze záznamu na doručence založené ve spise.

Protože na výzvu soudu nebylo ve stanovené lhůtě reagováno, vydal Krajský soud v Ostravě dne 12. 10. 2005 usnesení č. j. 60 Az 147/2004 – 47, jímž žalobci neustanovil zástupce z řad advokátů, vyzval jej, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátu, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat a kasační stížnost doplnil prostřednictvím svého zástupce z řad advokátů o údaj, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, a aby též uvedl důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud poukázal na to, že žalobce neosvědčil na výzvu soudu své osobní a majetkové poměry, takže soud nemohl vyhovět jeho žádosti o ustanovení zástupce, neboť tak lze učinit pouze tehdy, osvědčí-li účastník řízení předpoklady pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. Stěžovatel byl současně poučen, že v řízení o kasační stížnosti je ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupení advokátem povinné s tím, že nebude-li výzvě k předložení plné moci udělené advokátu vyhověno, nebude možno pro tento nedostatek v řízení pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Usnesení bylo doručeno opatrovnici stěžovatele dne 17. 10. 2005, jak vyplývá ze záznamu na doručence od obálky, v níž bylo doručováno. Opatrovnice v soudem stanovené lhůtě na usnesení nereagovala, ostatně tak ani učinit nemohla pro nedostatek součinnosti se stěžovatelem.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření ke kasační stížnosti popřel oprávněnost jejího podání a vyslovil přesvědčení, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu ve všech částech výroku, tak i rozsudek soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy. Poukazoval na to, že stěžovatel v kasační stížnosti k odkazu na důvody kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) až d) své námitky nekonkretizoval a nevysvětlil a správní orgán se tudíž k jeho případu může vyjádřit jen zcela obecně. Připomněl, že v celé kasační stížnosti není zmínka o tom, že svou žádost o udělení azylu podal stěžovatel až poté, co mu byl uložen trest

vyhoštění, ačkoliv požádat o udělení azylu mohl dříve. Žalovaný navrhoval, aby kasační stížnost byla zamítnuta a dále bylo rozhodnuto tak, že se stěžovateli nepřiznává odkladný účinek kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, mj. též tehdy, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Z výše popsané procesní situace nezbyvá než uzavřít, že stěžovatel vzdor výzvě soudu, neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc osvědčující takové zastoupení. Přitom ve výzvě Krajského soudu v Ostravě k odstranění tohoto nedostatku (poté, co stěžovatelova žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů soudem byla pro absenci součinnosti stěžovatele zamítnuta) byl stěžovatel upozorněn na následky nevyhovění výzvě ke zvolení si advokáta. Písemnost byla doručována soudem ustanovené opatrovnici stěžovatele, neboť ten je neznámého pobytu. Té byla výzva doručena dne 17. 10. 2005, takže lhůta k předložení plné moci skončila dne 17. 11. 2005. V uvedené lhůtě (ostatně ani později až do předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu) opatrovnice na výzvu soudu nereagovala nepochybně z toho důvodu, že se jí nepodařilo vejít v kontakt se stěžovatelem, který si počíná v řízení, které sám vyvolal, takovým způsobem, že není známo místo jeho pobytu správnímu orgánu, ani soudu či opatrovníkovi. Nejvyšší správní soud proto jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) odmítl, aniž by se mohl zabývat její důvodností.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud nemohl již zabývat ani návrhem stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. února 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu